Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

510.

subito non comparet / quia homo natus de
muliere. brevi uiuens tempore. quasi flos
subire mortis afflatu aret. Et ait rex isti ad
eum. Hoc ē iudicium tuum / qd ipse decreuisti.
Rex isti ppheę respondet / eū ppls iudaicus
qui primus scientiā legis accepit. ex ipsa sci
entia iudicium condempnationis s̄ p̄scribit.
Hoc ē inquit iudicium tuū. qd ipse decreuisti /
quia tu in spū dī diuisti. Seruus sciens
uoluntatē dīm sui, uapulabit multis. (& ñ faciens.) At il
le statim abstersit puluerē de facie sua / & a
cognouit eum rex isti. qs ēt de ppbis.
Ipsa puluerē de facie sua abstergit / eum
sermo ueris testamēti. latens superficiē depo
nit / & allegorie speciē ostendit. Rex isti
eum cognoscit. qd de ppbis fuit / eum ppls
iudaicus tandē in fine intelligit / qs septu
ag ueris testamēti. retrō futuraq ppbiam tex
uerit. Tui ait ad eum. Hec dicit dns. Tua
dimisisti uirū dignū morte de manu tua /
erit anima tua p anima ei / & ppls tuus p
ppło eius. Ipsa regi dicit / quia sermo sep
tuag ppło iudaico futura p̄dicit. Hec dicit
dns / quia & mysteria p septuā loquit
spē ses. Vir dignus morte ille fuit / qui
in similitudine carnis peccati apparuit.
Qui & si peccatū ñ fecit / tamē p peccatis tot
mundi mori elegit. Ipse dignus morte fu
it. in quo mors nichil suū inuenit / & qui
morte sua mortis auctorē p̄emit. Iudē ppls
iudaicus tunc de manu sua dimisit / eum
eū pilato & gentib crucifigendū tradidit.
Nobis inquit ñ licet quēqm mirificare / tam &
si licetat. ut iste seductor crucifigat p te
efficere. Virū dignū morte de manu sua ppls
iudaico dimisit / eum in sua humanitate (xpm)
crucī confixit / s; ei diuinitatē ledere ñ
potuit. Sic eis ūbum istud dimissionis
hic ponit / sicē ubi dd uaori suę michol
loquit. Dimitte me / aliquin mirificiam te.

Cap. XXI.

Nec eum loquit ad ionathan. Dimitte me / ut
uadam. Id utrumq; & si in suo loco expositū
inuenitur. hic tam breuit dicit / quia ūbo dimis
sionis. diuinitas & humanitas redemptoris deno
tat. Erit inquit anima tua p anima ei / quia san
guinē & sanguine tuo solues / eum ad ei cog
nitionē puenies. Ppls tuus p ppło ei erit / eū
iudaismus tuus in arianismū uertierit / eum
synagoga ecclę habitū in baptismo indūit. Re
ūsus ē g rex isti in domū suā audire contēp
nens / & furibundus uenit in samariā. Rex isti
in domū suā reuertit / eum ppls iudaicus in ceri
moniis legalib reūsat. Audire contempnit /
quecūq; illi septuag ueris testamēti de sua con
dempnatione dicit. Furibundus uenit in sa
mariā / qa omnē legalū cerimoniarū obser
uantiā. suę p fidię testat uesaniā. Sequit.

Post ūba aut hec tempore illo. uinea
erat naboth iehrahelite. q erat in iehrahel.
iuxta palacium achab regis samarię. Locut
ē g achab ad naboth dicens. Da m uineā
tuā. ut faciam in hortum olerum. quia uici
na ē & ppe domū meā / daboq; t p ea uineā
meliorē / aut si t cōmodius putas. argenti
p̄ eium quanto digna ē. Cui respondit na
both. Propitius sit m dns / ne dem hereditatē
patrum meorū t. Venit g achab in domū suā
indignans & frendens sup ūbum. qs locut
fuerat ad eum naboth iehrahelites. ñ do t
hereditatē patrū meorū / & pieiens se in lectū
suū. aūtt faciē suā ad parietē / & ñ comedit
panē.

Post hec ūba. scilicet post
ueris testamēti instituta / tempore illo q
redemptionis gtia. mundo ē reuelata. Vinea
erat naboth iehrahelite / qui erat in iehrahel.
Naboth conspicuus. ut sessio. siue exclusio dr.
p quē ipse redemptor exp̄mit / qui conspi
cuus in sua dnate. sedet in assumptę hu
manitatis humilitate / exclusus ē in passio
ne. Exclusus enim a synagoga / sedet in sca